

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Labyrinten

Citation: Baggesen, Jens: "Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig", i Baggesen, Jens: *Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig*, udg. af TORBEN BROSTRØM, Gyldendal, 1971), s. 99. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen06-shoot-idm139952570771200/facsimile.pdf> (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig

og altsaa uden mindste Seier, ingen Frihed. Ikke at tale om, at Værdigheden af samme Aarsag vilde gaa aldeles i Løbet. Skulde Mennesket efter Døden komme i en for alle Vanskeligheder og Ansærgelser befriet Tilstand, behøvede han i sammes *Vierlande* blot at ønske for at faae – vilde det virkelig blive fornødt, efter mine Tanker, endog under Dyrene. Men det har ingen Nød! Efter al Sandsynlighed ville vi paa hin Side faae nok saa mange Besværligheder at kiempe med, nok saa mange Vanskeligheder at overvinde som her; ja jeg haaber endog fuldt og fast, at de nærværende „denne Tids Pæinagtigheder“ vilde være Muldvarpeskud imod hines Alper. Den Vinding, jeg vover at gjøre Regning paa, bestaaer ikke i Løttelse af Byrden, men i Forstærkning af Kraften til at bære den. Denne vil Forsynet sikkerlig paa en sig og Mennesket værdig Maade bestandig udveie i Forhold til det, den skal anvendes paa. Sandt at sige, troer jeg, at dette Forhold aldrig vil blive meget anderledes end det er her; thi var en rigtigere Proportion muelig, indseer jeg paa ingen Maade, hvorfor den ikke allerede skulde være bleven indført. Uagtet jeg for nærværende Tid just ikke føler mig saa saare lykkelig, maae jeg dog tilstaae, at dette Liv ligesaa meget nærmer sig mit Ideal til Himmerig som mit Ideal til Helvede – og ønsker jeg dog med alt det, at forlade det, brænder min Længsel desuagtet efter et tilkommende, er det ikke saa meget, fordi jeg ønsker mig *flere Glæder og færre Lidelser*, som fordi jeg ønsker *andre*, og formoder begge ulige større.

Det eneste i denne Egn, som contrasterer med Kiælenheden i det Hele er Indbyggernes Huse, der ere for det meeste fire til fem Stokværk høje, med mange og bitte smaae tildeels figurerte Vinduer, udsirede med Billedværk, og bemalet med allehaande Farver. Bønderne ere overhovedet rige, tykke og fede. De Fruentimmere, jeg saae, vare ret artige, nogle endog smukke. Deres Dragt er ikke ufordeeltagtig. Man siger, at de spille *Houris*-Rollerne i dette Paradiis. For Resten er det ikke blot Planteriget, som luxurierer her; ogsaa Dyreriget synes at være meget yppigt. I det eneste Huus i *Neu-Gamm* talte jeg 24 uhyre Fleskeskinker under Loftet foruden andet Fødefærd. Kirsebærene vare allerede modne her; og vi behøvede mens vi kiørte, blot at række Haanden lidt i Veiret, for at plukke dem.